

Для оцінки ефективності організаційного забезпечення реалізації стратегії регіонального розвитку доцільно розглянути рівень забезпеченні фінансування програм регіонального розвитку, що характеризує загальний фактичний рівень їх забезпечення ресурсами порівняно з плановими показниками. А також рівень ритмічності фінансування програм регіонального розвитку, що характеризує рівномірність організації виконання конкретних заходів. За умови нерівномірного фінансування унеможливується формування ефективної системи організаційного забезпечення стратегічного управління регіональним розвитком.

Саме такий принцип побудови структури управління регіональним розвитком передбачає залучення всіх суб'єктів до означених процесів, а отже формує структуру, яка буде влаштовувати всіх регіональних суб'єктів управління і адекватно мотивувати їх діяльність.

ГОТЕЛЬНЕ ГОСПОДАРСТВО В УМОВАХ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

П. Т. БУБЕНКО, д-р. екон. наук, професор
А. О. РЕШЕТИЛО, студентка 5 курсу факультету ЕіП
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
office.nesc@nas.gov.ua

Готельне господарство є частиною господарського комплексу України, яке робить вагомий внесок у підвищення економічного потенціалу країни, у зміцнення міжнародного співробітництва та займає чільне місце на ринку послуг з формування готельного продукту. При цьому, на відміну від інших послуг, послуги готельних комплексів вимагають значних капіталовкладень, визначення яких залежить від факторів, які впливають на попит готельного продукту.

Готельне господарство в сучасних умовах дуже швидко розвивається і є високоприбутковою галуззю, залишаючись при цьому найважливішим сегментом ринку послуг.

Економічні перетворення, які відбуваються в Україні, істотно змінюють умови функціонування майже усіх галузей господарського комплексу, і особливо сфери послуг, складовою якої є готельний комплекс.

Аналіз закордонної та вітчизняної практики свідчить, що розвиток світової індустрії готельних послуг визначається наступними факторами:

- деталізацією та сегментацією ринків готельних послуг, що обумовлюється диференціацією попиту різних категорій споживачів;
- збільшенням попиту на готельні послуги, що надають заздалегідь погоджений асортимент послуг;
- розширенням присутності провідних готельних компаній на українському ринку послуг;

- зростанням готельно-ресторанних ланцюжків за рахунок збільшення франчайзингових угод і контрактів на управління.

Головна риса готельного господарства - підвищення попиту на готельні послуги через створення взаємовигідних відносин між клієнтом (відвідувачем) і підприємством готельного господарства, в яких визначальними стають функціональні якості гостинності. Що ж стосується поняття «готельне господарство», то його можна розглядати в широкому і вузькому сенсі слова. У широкому сенсі під готельним господарством слід розуміти індустрію гостинності, яка передбачає проживання, харчування та інші додаткові послуги, що надаються підприємствами готельного господарства. У вузькому сенсі слова готельне господарство - це тільки проживання.

Визначення поняття «підприємство готельного господарства» законодавчо не закріплено, тому що на сьогодні не існує єдиного законодавчого акту, який регламентує фінансову і господарську діяльність сфери послуг. Тому, пропонується авторське визначення поняття підприємства готельного господарства, під яким слід розуміти особливий вид підприємства будь-якої організаційно-правової форми, призначеного для надання комплексу готельних послуг, залежно від їх типу, призначення, місця розташування, кількості зірок і т.п.

Існує кілька точок зору з приводу того, які ж із засобів розміщення варто відносити до підприємств готельного господарства. Так, на думку фахівців в готельній галузі Л.І. Нечаюк, Н.А. Телеш, готельна діяльність охоплює діяльність готелів, кемпінгів, мотелів, туристичних баз, котеджів і т.п. При цьому будинки відпочинку, санаторії, пансіонати, дитячі табори відпочинку, профілакторії не належать до підприємств готельного господарства, тому що це не є їх основною діяльністю, а ціна послуг, як правило, перевищує їх собівартість.

За класифікацією готельних підприємств, рекомендує СОТ, до них відносяться готелі, пансіонати, пляжні готелі, клуби з номерами, гостьові будинки та інші аналогічні підприємства. Окремо виділяються ще три групи засобів розміщення: комерційні та соціальні засоби розміщення: туристичні бази, бунгало, підприємства соціального туризму та ін., Спеціалізовані засоби розміщення: табори праці та відпочинку, ботелі, флотелі та ін., а також приватні засоби розміщення: власне житло, орендовані кімнати і приміщення тощо.